

Συρδίκη, θαυματοποιήννη τραγ. στ. 947-958
(Legend, θαυ. Ύμνη. 1 σ. 445-446)

Ξγαυιά, τὰ
18 αἰ.

ἔσθ' ἀγῆνα τὰ Ξγαυιά, κατὰ καὶ ἡσυχιασμένα,
καὶ οὐκ, ἄφρια καὶ τριφυλὴ ματατροχασμένα.
Τοῦ ἔν' ἡ Χώρα τοῦ Ξγαυιῶ μετὰ τὰ σπλά' μαράθια,
950 μετὰ καὶ ἐκαστὸ καὶ καὶ ἐκκλησιῶν, τὰ πρὸς τὰ σκράθια;
τὸ Μεσοχώρι⁽¹⁾, ὀμπρὴ τριφυλῆς, τὸ θύρον, τοῦ Γουρτίου,
οὐκὰ πρὸς τε σαρύ, καὶ δὴ βροσίον σαρύ.
Λιβανιανὰ καὶ Ἀνώνη, Μουρὲ⁽²⁾ καὶ Κογιτάδης,
καὶ ὅντι τὰ μοναῖα σαρύ, χαρμόσστα καὶ ὀπαδῶν;
955 Ἄϊ Γιάννη καὶ Ἀράδων, Λουγὸ καὶ Ἄθια Ρωμῆν,
ὅντι τὰ μαράθια καὶ αὐτὸν σ' ἔκκεναι ~~Μουρὲ~~

(1) Γράγε: Μεσοχώρι (2) Γράγε: Μουρί.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

960 Βράχια, Βουρά' και Πάφλας μ' ἄγρια κα' δικά' σας,
αὐτ' ἔνιαι ο' γοντάδες σας, κα' καμαρόσχητα' σας;
οὐρα δινῆσαν γότατος κα' αὐγὴ κα' τ' ἀναγνέσθαι,
σώτα' οὐκ ο' κομπούρο' Ἀντιγὴ κα' ἔστι;

[Μετά τὴν σύγκλησιν τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ ταυτογραφίαν ἢ Σφραγίδος].

G. stenos Tansleyanus (Knap) 18a.

1800.

King's